

Sekretariatets Organisation og Ændringer af Statuten for Personellet.

Ordningen af Personellets Forhold med Hensyn til Rekruttering, Ansættelseskontrakter, Avancementsbetingelser og Pensionsret daterer sig fra 1922, da en Statut blev oprettet af en dertil nedsat Kommission, den saakaldte *Noblemaire*-Kommission. Ihvorvel Statuten i det hele og store kan siges at have virket tilfredsstillende, for saa vidt angaar Personellets Arbejdsydelser, har der dog fra Tid til anden været rejst Kritik med Hensyn til visse Spørgsmaal af mere principiel Karakter (Besættelse af de højeste Poster inden for Sekretariatet, politiske Indflydelser udefra o. s. v.). Disse Forhold førte omsider til, at Forsamlingen den 26. September 1928 vedtog en Resolution gaaende ud paa, at Cheferne for Forbundets autonome Organisationer, d. v. s. Sekretariatet, Arbejdsbureauet og den faste mellemfolkelige Domstol, skulde undersøge den nuværende Stilling og de Forbedringer, som maatte anbefale sig særlig med Hensyn til Ændringer i Statuten for Personellet, med det Formaal for Fremtiden at sikre den bedst mulige Arbejdsydelse fra Administrationens Side. Resultatet af denne Undersøgelse skulde forelægges Kontrollkommissionen, for at denne atter kunde fremlægge en Beretning for den nu afsluttede Forsamling. Paa Grund af Sagens komplicerede Art har det ikke været de paagældende Organisationschefer muligt at forelægge deres Beretning saa betids for Kontrollkommissionen, at denne kunde undersøge Materialet saa grundigt, som det var ønskeligt inden den 10. Forsamlings Sammentræden. 4. Udvalg har saaledes ikke været i Besiddelse af det hidtil indsamlede Materiale, da Sagen tog en ny Vending paa britisk Initiativ, idet den britiske Udenrigsminister *Henderson* først i Forsamlingen under Generaldebatten bebudede at ville fremsætte konkrete Forslag til en Reform paa det her omtalte Omraade, og den italienske Delegerede, *Scialoja*, senere sluttede sig til den principielle Tanke om en Reform, dog med nogen større Tilbageholdenhed og

under stærk Betonning af Spørgsmaalets konstitutionelle Side, hvorved han formentlig sigtede bl. a. til Pagtens Artikel 6, hvor det bestemmes, at Sekretariatets Personel udnævnes af Generalsekretæren med Raadets Samtykke. Men ogsaa den italienske Delegerede gjorde sig til Talsmand for en bedre Ordning af Avancements- og Pensionsforholdene, hvorhos han paapegede Faren ved indenfor Sekretariatets Ledelse at danne en Favør-Stilling for visse Stater.

I 4. Udvalg fremlagde saa den britiske og den italienske Delegerede hver sit Resolutionsforslag, der i deres Tendens var afvigende fra hinanden, men som begge tog deres Udgangspunkt i den ovennævnte Resolution af 26. September 1928 og samstemte i, at Sagen henvistes til en Undersøgelseskommission, bestaaende af 5 Medlemmer, hvoraf 2 skulde være Medlemmer af Kontrollkommissionen, at disse 5 Medlemmer skulde udpeges af Raadet, og at denne ny Kommissions Beretning skulde forelægges den 11. Forsamling.

Imedens den britiske Resolution indeholdt bestemte Direktiver for Undersøgelsen, nemlig

- 1) at Forbundets Personel saavidt muligt burde ansættes ved langvarige Kontrakter,
- 2) at alle Poster indenfor Sekretariatet og Arbejdsbureauet burde være tilgængelige ved Avancement for alle Funktionærer,
- 3) at Rekrutteringssystemet burde være baseret paa særligt strenge Principper med Hensyn til Kvalifikation i Henseende til Karakter, Evner og Erfaring til denne permanente internationale Tjeneste, samtidig med at en rimelig Fordeling af disse Poster mellem de forskellige Nationer haves for Øje,
- 4) at alle Personespørgsmaal henlægges under en særlig Personelchef, som vilde have at bistaa Generalsekretæren og Direktøren for Arbejdsbureauet med disse Sagers Afgørelse,